

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Bc. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **V. M.**, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 25. 5. 2006, č. j. OAM-598/VL-10-08-2006, o udělení azylu, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 8. 2007, č. j. 59 Az 60/2006 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 25. 5. 2006 zamítl žalovaný žalobcovu žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Žalobu, kterou žalobce toto rozhodnutí napadl, zamítl Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 10. 1. 2007.

Žalobce podal proti rozsudku kasační stížnost; v ní žalovanému vytkl, že zamítl jeho žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou jen proto, že žalobce ji podal kvůli hrozícímu správnímu vyhoštění, a nezkoumal, zda u něj nejsou dány důvody pro udělení azylu. Smysl ustanovení § 16 zákona o azylu je pochybný, protože umožňuje správnímu orgánu vyhnout se v určitých případech věcnému posouzení žádosti; to je ovšem v rozporu s čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Tento nezákonný postup je usnadňován i tím, že žalovaný vyhledává jen takové důkazy, které vedou k zamítnutí žádosti. Ustanovení § 16 je podle žalobce rovněž v rozporu s § 12 zákona o azylu a jeho aplikace porušuje základní práva účastníků řízení; žalobce proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud buď přerušil řízení a předložil věc ve smyslu čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky Ústavnímu soudu, nebo aby napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Zároveň navrhl, aby jeho kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek.

Žalovaný navrhl zamítnout kasační stížnost jako nedůvodnou.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti jednat a odmítl ji jako nepřipustnou; návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se nezabýval, protože kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany (dříve azylu) má odkladný účinek ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005).

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Právě tyto posledně uvedené nové důvody, a žádné jiné, obsahuje žalobcova kasační stížnost. V žalobě žalobce namítal pouze to, že je u něj dán důvod pro udělení azylu, protože ve vlasti po něm požadují peníze a jeho život je tam ohrožen; snášel tedy tvrzení pro některý z důvodů udělení azylu, případně pro vyslovení překážky vycestování, ačkoli žalovaný o ničem takovém nerozhodoval. Krajský soud se tedy zabýval tím, zda jsou u žalobce dány důvody pro udělení azylu, případně zda mu po návratu do země původu hrozí nějaká sankce. Naproti tomu v kasační stížnosti argumentuje žalobce tím, že ustanovení § 16 zákona o azylu, podle něž žalovaný rozhodoval v jeho případě, nelze použít už z jeho podstaty, protože se tím vylučuje možnost věcného přezkoumání žádosti o udělení azylu, a namítá rozpor tohoto ustanovení s ústavním pořádkem. Takové důvody ovšem, jak je vidno z provedené rekapitulace, žalobce v žalobě nepředestřel, a neumožnil tak krajskému soudu, aby se k nim vyjádřil. V řízení o kasační stížnosti přitom žalobce nemůže krajskému soudu vytýkat nesprávný náhled na otázky, které mu vůbec nepředložil k posouzení.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. února 2008

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu